

JĀŅA VĒSTULE IZREDZĒTAJAI NAMA MĀTEI

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 20:1-17; Rom. 6:17; 2. Tes. 2:10; Ebr. 13:2; 2. Jāņa vēstule, Atkl. 2:14,15; 14:12.

ATMIŅAS PANTS:

“Ikviens, kas aiziet no Kristus mācības un nepaliek tanī, ir bez Dieva; tam, kas paliek šinī mācībā, ir Tēvs un Dēls.” (2. Jņ. 9)

Jāņa 2. vēstule daudzos aspektos atgādina Jāņa pirmo vēstuli. Lai gan tā ir īsāka, vārdu krājums tas pats, tie paši temati un atkal dominē rūpes par ticīgajiem. Abās vēstulēs manāma Jāņa personīgā pieeja.

Taču, salīdzinot ar pirmo vēstuli, otrā nepārprotami uzrakstīta vēstules formā – ar formālu uzrunu un nobeigumu. Pamatteksts satur slavu, piekodinājumus mīlēt un dzīvot saskaņā ar baušļiem, un viens fragments risina antikristu problēmu. Jāņa 2. un 3. vēstules īsumu, iespējams, noteica attiecīgā papirusa loksnes izmērs. Ja tas tā bija, apustulim bija rūpīgi jāizvērtē katrs vārds, lai spētu kodolīgi pateikt to, ko Svētais Gars pamudināja uzrakstīt.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Kāda ir Jāņa galvenā vēsts šajā vēstulē, un cik tā līdzinās pirmajai vēstulei? Kā viņš sasaista tādus jēdzienus kā mīlestība un patiesība? Kāda ir saikne starp mīlestību un baušļu ievērošanu? Kādēļ Jānis tik nopietni uztver jautājumu par maldu mācībām? Kādēļ viņš piekodina draudzes locekļiem nebūt viesmīgiem pret maldu izplatītājiem?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 19. septembrī.)

MĪLESTĪBĀ UN PATIESĪBĀ

Izlasi visu Jāņa 2. vēstuli. Kādas līdzības vari atrast ar Jāņa 1. vēstuli? Kāda ir otrās vēstules galvenā vēsts? _____

_____

_____

Izlasot otro vēstuli kopumā, rodas priekšstats, ka tā adresēta ticīgo grupai, nevis vienai sievietei. Tas ir ļoti ticams, jo citviet Jaunajā Derībā draudze ainota ar sievietes simbolu (Ef. 5:22-32; Atkl. 12:1-6). Līdz ar to šie ticīgie ir pieauguši kristieši, nevis burtiski bērni.

Izlasi 2. Jņ. 1-4. Kāds vārds parādās atkal un atkal, un kādā nozīmē Jānis to lieto? Skat. arī 2. Tes. 2:10. _____

_____

_____

Ievēro arī to, ka vārdu “patiesība” 1. un 4. pantā Jānis lieto kopā ar “mīlestību”. Lai saprastu patiesas mīlestības dabu starp kristiešiem, vajadzīgs kāds paskaidrojošs vārds, proti, patiesība. Mīlestība var tikt izskaidrota tīri emocionāli, virspusēji un pat jutekliski. Kristīga mīlestība ir “patiesa” mīlestība, kas izpaužas patiesības kontekstā.

Kad runājam par patiesību, mums jādomā par Dievu – par Jēzu, kurš pats ir patiesība (Jņ. 14:6), un par Svēto Garu. Tā kā Svētais Gars pavadis ticīgos mūžīgi (Jņ. 14:16), arī patiesība būs ar tiem mūžīgi (2. Jņ. 2). Gan patiesība, gan mīlestība norāda uz Dievu un ir vienotas kristīgajā ticībā un pieredzē.

Tajā pašā laikā patiesība un mīlestība ir Jāņa 2. vēstules centrālā tēma. Mīlestība tālāk pārrunāta 5. un 6. pantā. Patiesība vajadzīga, lai atšķirtu maldus un to sekas (7., 8. p.) un lai paliktu Kristus mācībā (9., 10. p.).

Uz mīlestības jēdzienu mēs parasti skatāmies kā uz kaut ko skaistu, neskatoties uz kontekstu. Taču kādos gadījumos mīlestība var nodarīt lielu postu? Vai esi kādreiz piedzīvojis, cik mīlestība bez patiesības var būt briesmīga? Kā šis piedzīvojums tev palīdz labāk izprast to, cik svarīgi, lai mīlestība neizkristu no patiesības konteksta? _____

_____

_____

DZĪVOT SASKAŅĀ AR BAUŠĻIEM

(2. Jņ. 4-6)

4. pants ir iedrošinājums gan draudzei, gan Jānim. Draudzes locekļiem ir liels iedrošinājums dzirdēt, ka draudzes vecajs ļoti priecājas tos redzēt staigājam patiesībā. Tas viņus motivē turpināt savu kristīgo dzīvi “patiesībā pēc pavēles, ko no Tēva esam saņēmuši”. Bauslis staigāt patiesībā atrodams 1. Jņ. 3:23, kur Jānis mūs aicina ticēt Jēzum un mīlēt citam citu.

Kā mīlestība un baušļi ir saistīti savā starpā? Skat. 2. Jņ. 5,6. Kādēļ tas ir īpaši svarīgi mums, septītās dienas adventistiem? Skat. arī Atkl. 14:12. _____

Pēc priecāšanās (4. p.) nāk lūgums, kas tajā pašā laikā ir uzsaukums (5., 6. p.). Jānis atkal runā par kādu bausli. Šis bauslis (vienskaitli) ir mīlēt citam citu, tādējādi no baušļu jēdziena pārejot pie mīlestības jēdziena, un šī baušļa saturs patiešām ir nekas cits kā mīlestība.

Kā baušļu ievērošana (2. Moz. 20:1-17) atklāj mīlestību citam pret citu? _____

Cik interesanti, ka kaut kas tāds kā likumu un noteikumu ievērošana var būt tik cieši saistīts ar mīlestību! Tomēr te viss saskan. Mīlestība nav tikai tas, ko mēs jūtam; mīlestība ir tas, ko mēs darām, kā mēs rīkojamies, kā izturamies pret citiem. Lai gan mīlestība ir kas vairāk par paklausību desmit baušļiem, patiesu mīlestību nevar šķirt no tajos ierakstītajiem principiem.

Padomā par cilvēku, kuru tu mīli. Kā tu pret viņu izturies? Kā tavu mīlestību pierāda tas, ko tu dari un saki viņam? Kā tavs egoisms dažkārt nostājas ceļā šīs mīlestības parādīšanai, tajā pašā laikā labi zinot, cik tas ir svarīgi? _____

NEAIZIET NO KRISTUS MĀCĪBAS

(2. Jņ. 7-9)

Izlasi 2. Jņ. 7-9! No kā Jānis šeit brīdina? Ar ko var beigties iekrišana maldos, par kuriem viņš brīdina? _____

_____

_____

7. – 9. pantā mēs atgriežamies pie tēmas par maldinātājiem un viņu nepareizo izpratni par Jēzu. Šķiet, tā ir tā pati situācija, ar kuru sastapāmies Jāņa 1. vēstulē. Stāvoklis ir tik briesmīgs, ka daudzi pametuši draudzi un pat paši kļuvuši par “maldinātājiem”. Protams, ir palikuši arī tādi, kas vēl staigā patiesībā (4. p.), taču gans sēro par katru, kas aizgājis no Dieva un Viņa draudzes.

Antikristu uzskati par Jēzu atšķiras no apustuļu mācības. Draudzes locekļiem jāuzmanās, lai neiespaidotos no viltņiem un viņu maldīgajiem uzskatiem. Jānis arī ļoti skaidri izsakās, ka ticīgie var pazaudēt pareizo ceļu un ka nav tādas mācības kā “vienreiz glābts – glābts uz visiem laikiem”.

Izlasi 2. Jņ. 9. Ko viņš saka par pareizas mācības svarīgumu? Skat. arī Mat. 16:12; Ap. d. 2:42; Rom. 6:17; Atkl. 2:14,15. _____

_____

_____

Jānis nedzīvo ilūzijās, ka draudzes mācība nav svarīga. Viņš zina, ka nepareizu doktrīnu dēļ cilvēks var pazaudēt mūžīgo dzīvību. Tātad mācībai ir ļoti liela nozīme!

No šodien izraudzītā Bībeles teksta mēs uzzinām, ka tikusi apstrīdēta apustuļu mācība par Jēzu. Kas pieņem viņu bibelisko mācību un paliek tai uzticīgi, tiem ir Tēvs un Dēls. Dievs Tēvs un Jēzus attēlots vienā līmenī. Atmetot šo mācību, tiek pazaudētas attiecības ar Tēvu.

Kādi bijuši tavi piedzīvojumi ar viltus mācītājiem un viltus mācībām? Vai tu spēji jau pašā sākumā saskatīt, kur šīs mācības tevi būtu novedušas? Ko esi mācījis no saviem piedzīvojumiem, lai varētu palīdzēt citiem, kas cīnās ar līdzīgām problēmām? _____

_____

_____

ATTURĒTIES NO VIESMĪLĪBAS?

(2. Jņ. 10,11)

Bībelē viesmīlība vērtēta ļoti augsti (Ebr. 13:2; 1. Pēt. 4:9). Jēzus ciemojās pie muitniekiem, farizejiem un daudziem citiem, kuru teoloģija vai dzīvesveids bieži nebija ideāli. Kā Bībelē atrodamie pamudinājumi uz viesmīlību sader ar to, ko Jānis raksta 2. Jņ. 10, 11? Skat. arī Mat. 10:14,15; 18:15-17.

Lai gan viesmīlība ir kristīgs tikums, tai ir savas robežas. Ja mūsu viesmīlība tieši vai netieši atbalsta viltus mācības, tā nav pieņemama. Mūsu ēras pirmajā gadsimtā mācītāji ceļoja apkārt, sludinādami dažādās vietās un paliekot pie draudzes locekļiem, kas tiem sniedza ēdienu un naktsmājas.

Ja kāds sludinātājs propagandēja viltus mācības, viesmīlība pret šo cilvēku uzskatīja kā atbalstu viņa vēstij un viņa nodomu veicināšanu. Turklāt tie draudzes locekļi, kurus jaunās idejas mulsināja, varēja pat pieņemt nepareizu lēmumu, ja ieraudzītu kādu cienījamu draudzes locekli uzņemam savā namā maldinātāju.

Jānis šeit nemudina ienīst šos cilvēkus vai izvairīties no jebkāda kontakta ar viņiem, bet liek uzmanīties, lai mūsu izturēšanās netiktu uztverta kā patiesībai naidīgo ideju pieņemšana.

Tiek uzskatīts, ka 10. un 11. pantā Jānis nerunā tik daudz par atsevišķu ticīgo, kā par visas draudzes uzvedību, un 10. pantā pieminētās "mājas" nav privāts mitekļis, bet gan Dieva nams, kur draudze pulcējas kopīgai pielūgsmei. Draudze nedrīkst atbalstīt sludinātāju, kas izplata maldus.

Īsi sakot, viltus mācītāja uzņemšanu uztvertu kā atbalstu tam, ko tas māca. Mūsdienās daļa no mums varbūt pat pazaudējusi sajūtu, cik viltus mācības var izrādīties problemātiskas. Mūsdienās vispār diskutēt par maldu mācībām jau skaitās aizspriedumaini un iedomīgi, lai gan Rakstos par šo tematu runāts daudz. Jānis mums atgādina, ka starp patiesību un maldi ir būtiska atšķirība.

Padomā par to, kā tava rīcība ietekmē citus! Padomā, cik viegli tu ar savu piemēru ietekmē citus uz labu vai ļaunu. Kādu tu aino Kristu ar savu piemēru? Kādās jomās tev varētu veikties labāk?

SAZIŅA SAVĀ STARPĀ

(2. Jņ. 12,13)

Līdz ar 12. un 13. pantu esam nonākuši līdz Jāņa 2. vēstules beigām. Šie panti ir vēstules noslēgums, kas mums parāda Jāņa personīgo ieinteresētību šajos cilvēkos un viņa vēlmi klātienē tikties ar šiem ticīgajiem.

Izlasi, ko Jānis ir uzrakstījis 2. Jņ. 12,13! Kādas priekšrocības ir sarunām aci pret aci, salīdzinot ar vēstulēm? Ko varam secināt no viņa frāzes “lai mūsu prieks būtu pilnīgs”, mēģinot saprast viņa nolūku tikties ar viņiem? Skat. arī Ap. d. 2:42-47.

Vēsts, ko Jānis mums ir nodevis, ir visai bargs. Kad runa sākas par antikristiem, Jānis neatstāj nekādu vietu diskusijām vai kompromisam. Lai atceramies Pāvila attieksmi šajā sakarā, kad viņš rakstīja galatiešiem (Gal. 1:6-9).

Jānim varbūt bija iespēja nodot savu vēsti mutiski, taču rakstītajam vārdam arī ir savas priekšrocības:

- apustuļu vēstules tika uzskatītas par sevišķi nozīmīgām un autoritatīvām un līdz ar to tika uzņemtas ļoti nopietni;
- vēstule var sasniegt adresātu ātrāk nekā personīga ierašanās; situācijas nopietnība lika rīkoties nekavējoties;
- vēsts saglabājās arī citām draudzēm un vēlākām paaudzēm, kas sastapās ar līdzīgām situācijām. Un tiešām – Jānis vēlējās, lai šī vēstule tiktu lasīta citā draudzē (13. p.);
- vēstuli iespējams uzrakstīt lēnām un rūpīgi, atrodot pēc iespējas precīzākus vārdus, nekā tas izdodas mutiskas uzstāšanās laikā;
- Svētais Gars pamudināja viņu pierakstīt šo vēsti.

Par spīti visām šīm rakstītā teksta priekšrocībām Jānis joprojām vēlējās tikties ar viņiem personīgi.

Kādēļ personīgam kontaktam bieži ir neatsverama loma labu attiecību izveidošanā? Kādas ir personīgas saskarsmes priekšrocības? Kādu personīgas kontaktēšanās piemēru mums atstājis Jēzus? Kā tu varētu uzlabot savu personīgo saskarsmi ar citiem? _____

_____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Gal. 2:11-16; 1. Tim. 4:1-7; 2. Tim. 2:14-19; Atkl. 2:1-3,12-16,18-25.

“Apustulis māca – kamēr mums jāparāda kristīga laipnība, mēs arī esam pilnvaroti saukt grēku un grēciniekus īstajos vārdos; ar patiesu žēlsirdību tas ir savienojams. Kamēr mums jāmīl dvēseles, par kurām Kristus miris, un jācinās par to glābšanu, mēs nedrīkstam ielaisties kompromisā ar grēku. Mēs nedrīkstam savienoties ar dumpiniekiem un saukt to par žēlsirdību. Dievs prasa, lai Viņa tauta šajā laikmetā pastāvētu, kā Jānis savā laikā nesatricināmi stāvēja par taisnību, cīnoties ar dvēseles iznīcinošiem maldiem.” (E.Vaita, “The Sanctified Life”, 65)

“Pasaules lielākā vajadzība ir vajadzība pēc vīriem, kas neļaujas pirkties nedz pārdoties, vīriem, kas savos dvēseles dziļumos ir uzticīgi un godīgi, vīriem, kas nebaidās grēku saukt tā īstajā vārdā, vīriem, kuru sirdsapziņa ir tik uzticīga pienākumam kā magnēta adata polam, vīriem, kas nostājas par taisnību, kaut arī debesis grūtu.” (E.Vaita, “Audzināšana”, 57)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārrunājiet populāro ideju, ka doktrīna jeb mācība nav diez ko svarīga, bet, ka nozīme ir tam, cik mēs esam laipni, mīloši un pretimnākoši. Kā mums vajadzētu skatīties uz šādu ideju?

2. Apspriediet domu, ka paklausība desmit baušļiem ir mīlestības izpausme. Pamēģiniet iztēloties, kā izskatītos mīlestības paušana, pārkāpjot Dieva likumu principus! Cik labi tas darbotos?

3. Nodarbībā noskaidrojiet jautājumu: “Kas ir patiesība?” Panāciet to, ka draudzes locekļi ne tikai sniedz patiesības piemērus, bet arī mēģina izveidot pēc iespējas labāku definīciju, kas vienā teikumā aptvertu šo jēdzienu. Ko jūs gūvat no šī uzdevuma?

4. Kā jūs saprotat frāzi “grēku saukt tā īstajā vārdā”? Kā mums izturēties pret paklupušiem draudzes locekļiem, iztiekot bez tiesāšanas un nosodišanas? Tajā pašā laikā vai mēs neizvairāmies no mūsu, kristiešu, pienākuma, nestājoties ceļā brāļiem un māsām draudzē, kas dzīvo nepareizi? Kā mēs izprotam šo grūto jautājumu?

5. Cik veiksmīgi jūsu vietējai draudzei klājas viesmīlības jomā? Kā jūs varat palīdzēt draudzei uzlabot šo jomu, ja tas vajadzīgs?